

ת"פ 608/08/20 - מדינת ישראל נגד עומר בוטבול, פיראס קוואסמי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 608-08-20 מדינת ישראל נ' בוטבול ואח'

בפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
עומר בוטבול
פיראס קוואסמי (עציר)

בשם המאשימה: עו"ד אדם סרי- פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

ב"כ נאשם 2: עו"ד אביב חוזה - סגוריה ציבורית

גזר דין
(גרסה מתוקנת)

1. הנאשם 2 הודה בביצוע עבירות במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסדר אודות העונש כדלקמן:

סחיטה באיומים לפי סעיף 428 סיפא + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (שני מקרים).

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, בין הנאשמים לבין המתלונן קיימת היכרות על רקע מגורים משותפים במקום להלנת צעירים בסיכון (להלן - המתקן). ביום 17.7.20, נפגשו הנאשמים עם המתלונן במתקן ויצאו ממנו כאשר נאשם 1 בנוכחות נאשם 2 הציע למתלונן לשכור דירה במרכז הארץ לצורך גידול סמים והמתלונן הסכים לעשות זאת. מספר ימים לאחר מכן התקשר המתלונן לנאשם 1 ומסר לו שהתחרט. בהמשך, עובר ליום 23.7.20 נפגשו הנאשמים מחוץ למתקן עם המתלונן ואמרו לו שהוא הפר עמם חוזה והוא חייב לפצותם ב-2,000 ₪. על מנת להניע את המתלונן לשלם את הסכום לקחו ממנו את מכשיר הטלפון הנייד ואיימו עליו שאם לא ישלם לא יחזירו אותו אליו. אביו של המתלונן מסר לו את הסכום והוא בהמשך מסר את הכסף לנאשם 2 אולם הנאשמים לא השיבו לו את הטלפון הנייד. בהמשך באותו ערב, אמר הנאשם 2 למתלונן לצאת מהמתקן והם יצאו יחד. הנאשם 2 הורה לו לעלות יחד אתו לדירה שנמצאת בקומה השלישית של הבניין מעל המתקן, שם פגשו בנאשם 1. במסגרת המפגש איימו הנאשמים על המתלונן והבהירו לו שעליו לשלם להם 48,000 ₪ נוספים אחרת לא יחזירו לו את הטלפון ואיימו עליו שאם לא יעביר אליהם 2,000 ₪ מדי חודש במשך שנתיים ולא ישיבו אותו אליו.

למחרת, ביום 24.7.20 קרא נאשם 2 למתלון לצאת מהמתקן ושוב עלו לדירה שם פגשו בנאשם 1, אז הודיעו לו הנאשמים שהם דורשים שימסור להם את הכסף באופן מידי או לכל הפחות 10,000 ₪ ואת היתרה תוך שבוע. על מנת להניע אותו להעביר להם את הסכום הטילו עליו אימה כאשר איימו בפגיעה בבני משפחתו ולצורך כך נאשם 1 הציג בפני המתלון תמונה של אחותו.

3. בהמשך, המתלון שקיבל את הטלפון לשם כך, התקשר לאחותו וסיפר כי הסתבך עם משפחה מסוכנות מרמלה, כפי שטען בפניו נאשם 1 קודם לכן, והוא צריך את עזרתה. היא השיבה שאין לה כסף ובתגובה נאשם 1 החל לשוחח איתה וגם לה סיפר שהוא שליח של משפחה מאוד מסוכנת מרמלה ושהמתלון חייב למסור לו 10,000 ₪ באותו יום. נאשם 1 בנוכחות נאשם 2 אמר לה שהוא יודע היכן היא גרה ואיפה גרים הוריה ובן הזוג שלה והוסיף שאם תפנה למשטרה זה ייגמר לא טוב. בהמשך, התקשר המתלון לבן זוגה של אחותו וסיפר לו שמחזיקים אותו בכוח ודורשים ממנו כסף. הנאשם 1 לקח את הטלפון והחל לשוחח ישירות עם בן הזוג וניסה להטיל עליו אימה על מנת להניע אותו לשלם את ה-10,000 ₪ שנדרשו, הכל בנוכחות נאשם 2. בהמשך, באותו ערב, על מנת להניע את המתלון לשלם לנאשמים את הסך של 48,000 ₪, איימו לפגוע בגופו של המתלון באופן כזה שנאשם 1 ביקש מנאשם 2 שיביא לו סכין. נאשם 2 הביא לנאשם 1 סכין מהמטבח ונאשם 1 התקרב למתלון בנוכחות נאשם 2 והצמיד את הסכין לרגלו והחל לפרום באמצעות הסכין את התפרים במכנסיו.

טיעוני המדינה לעניין העונש:

4. המאשימה טענה למתחם ענישה שנע בין 2 - 4 שנות מאסר וכן מאסרים מותנים, פיצוי וקנס. נטען שנפגעו הערכים החברתיים של חירות המתלון וזכותו לגופו וגם פגיעה בערך החיים לאור השימוש בנשק עם פוטנציאל קטלני. כמו כן נטען לפגיעה בזכות לרכוש. נטען עוד שהפגיעה הייתה קשה במיוחד לאור המקום בו בוצעו העבירות שאמור להיות מקום מוגן. נטען שהסחיטה בוצעה לאורך זמן ולא דובר באירוע חולף ושהייתה מידה של תחכום ומקצועיות מצד הנאשמים בכך שלקחו את המתלון כל פעם לדירה הריקה.

5. נטען עוד לחומרה מיוחדת בכך שנטלו ממנו את הטלפון הנייד ובכך שלא נרתעו מלאיים על בני משפחת המתלון, הן בפניו והן בפניהם ואף הציגו לו תמונה של אחותו. נטען שמדובר באיומים מאוד מוחשיים וברף גבוה.

6. המדינה הפנתה לפסקי הדין הבאים:

- ע"פ 5769/14 יונתן אלרועי נ' מדינת ישראל (20.9.15); שם בגין עבירה של סחיטה באיומים נקבע מתחם ענישה שבין 18 חודשים עד 36 חודשי מאסר, כאשר היה מדובר בסחיטה של אנשים ממגזר דתי חרדי שהגיעו לפעילות במועדון ולכאורה בילו עם בחורות במועדוני לילה ודרשו \$200,000 שהמעשים שלא יתגלו. הערכאה הדיונית הטילה 54 חודשי מאסר בפועל ובבית משפט העליון הקלו במאסר כאשר הפחיתו 6 חודשים. נקבע שבגין כל הרשעה לסחיטה באיומים הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 1106/11 **מדינת ישראל נגד טום ואקנין** (29.6.11); בערעור הוחרמר עונשו של הנאשם מ-9 חודשים ל-30 חודשים בגין סחיטה באיומים של הורה של שותפו לעבירה בעבר. ברקע הדברים עבירה משותפת שביצעו המתלונן והנאשם כאשר הנאשם ראה במתלונן אחראי בגינה ודרש ממנו פיצוי כספי בסך ₪ 8,000 עבור תקופת המאסר שריצה. הוא דרש את הסכום גם מהוריו של המתלונן.

- ע"פ 1551/15 **עבדאללה שולי נ' מדינת ישראל** (6.9.16); נקבע מתחם שבין 18 - 48 חודשי מאסר בגין עבירה של סחיטה באיומים של חייב שנתן המחאה שחזרה. באותו מקרה הנאשמים ביצעו מספר רב של מעשים והמתחם נקבע ביחס לכל אחד מהאירועים. בסופו של עניין הוטלו עליהם 40 ו-46 חודשי מאסר בפועל בהתאם למספר האירועים.

7. במקרה דנן עתרה המאשימה לענישה ברף הבינוני והמדינה טענה שיש להתחשב בהודאת הנאשם ובחיסכון בזמן, כאשר מן הצד השני הרשעותיו הקודמות.

8. נטען שיש להפעיל את המאסר על תנאי שנפסק בת"פ 53839-01-18 של 9 חודשים כיוון שגם האירוע הזה כולל עבירת אלימות והפרקליט הפנה לע"פ 6420/10.

9. נטען שהתסקיר היה שלילי ומלמד על העדר אופק שיקומי.

פורט שהנאשם עצור מיום 24.7.20.

טיעוני הסנגור:

10. ביחס לתכנון, נטען שהנאשמים לא הורשעו בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע שהייתה מלמדת על תכנון מוקדם. נטען שחרף העובדה שמדובר על אירוע סחיטה שנמשך על פני מספר ימים, לא היה תכנון מדוקדק והדברים התנהלו באופן ספונטני.

11. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירה נטען שאין מדובר במקרה "קלאסי" של סחיטה באיומים שנעשתה במסגרת פשיעה מאורגנת, שנגרם נזק ממוני לא גדול בסופו של עניין ולא נגרם כל נזק פיזי או גופני.

12. ביחס לחלקו היחסי של הנאשם 2 נטען, שחלקו היה מינורי לעומת חלקו של נאשם 1 שהיה דומיננטי.

13. מבחינת מדיניות הענישה, אוזכרו המקרים הבאים:

- ע"פ 1430/12 **נאיף אבולקיעאן נ' מדינת ישראל** (14.4.13); שם דחה ביהמ"ש העליון ערעור שהגיש

מערער על חומרת העונש (לאחר ניהול הוכחות) בעבירה של סחיטה בכוח, שתי עבירות של סחיטה באיומים ובשתי עבירות של איומים. נגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה דובר על קבלן שנסחט על ידי המערער ושילם לו 23,500 ₪ תוך שנגרמו לחברה הקבלנית נזקים כספיים. נטען עוד שהמערער אף הפעיל אלימות פיזית נגד המתלונן.

- ע"פ 838/07 **מדינת ישראל נ' אלי אריש** (8.11.07), נדחה ערעור על קולת העונש של גזר דין שהטיל על נאשם 12 חודשי מאסר בפועל בגין סחיטה באיומים ועבירה נוספת שבוצעה ע"י מספר עבריינים שהפעילו גם אלימות פיזית לצד אלימות מילולית.

- ת"פ 34070-11-15 **מדינת ישראל נ' סהיר חסן** (10.5.16); שם הורשע נאשם בסחיטה באיומים (סיפא) על רקע זה שהנאשם הטיל אימה על מתלונן (שהיה חייב לו כספים) שישלם לו סכומי כסף רבים בעוד שאדם שזהותו אינה ידועה ירה לעבר ביתו. נקבע מתחם שבין 10 עד 30 חודשי מאסר.

- ת"פ 45145-05-15 **מדינת ישראל נ' נג'ם** (19.4.17); שני נאשמים אחים הודו בעבירות של סחיטה באיומים (סיפא) ותקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות, אחד מהם הורשע בעבירה של היזק לרכוש. הם סחטו באיומים בעל חנות מחשבים וטלפונים ניידים והפעילו נגדו אלימות מילולית ופיזית קשה. נקבע מתחם החל מעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

14. כמו כן הוזכר התסקיר ונטען שאומנם לא ניתנה המלצה טיפולית אך עולה תמונה קשה באשר לנסיבות חייו של הנאשם 2 ויש לקחת אותן בחשבון בגזירת העונש.

15. לסיכום נטען לעבר פלילי לא מכביד, והסניגור עתר למתחם של 8 עד 20 חודשי מאסר בפועל וטען שיש לקבוע עונש ברף התחתון.

עמדת הנאשם:

16. הנאשם הביע צער על מעשיו והתנצל על האירוע.

תסקיר המבחן:

17. צוין שמדובר בנאשם בן 24, שנמצא בקשר זוגי בחודשים האחרונים. הרקע המשפחתי שלו קשה, כאשר אביו היה מכור לסמים וסבל מבעיות נפשיות, הוריו גרושים. הוא טען שסבל מאלימות מצד אביו. הנאשם סיים 9 שנות לימוד והיה בשלבים שונים של חייו ללא בית, וישן ברחובות. תואר עברו הפלילי: שתי הרשעות בתחום האלימות בגינה נידון למאסר של 15 חודשים ועבירה נוספת בתחום הרכוש בגינה הוטל עליו מאסר על תנאי. שירות המבחן העריך

שהנאשם השתמש באלימות באופן אינסטרומנטלי על מנת למקם את עצמו ולא ניכרת חרטה או רצון להימנע משימוש בכלים אלה בעבר.

18. בקשר לעבירה הנוכחית, הנאשם היה ממוקד בעיקר בכך שהוא מעורב בפלילים ומצוי במעצר. צוין שביטא חרטה פורמלית אך לקח אחריות חלקית על האמור בכתב האישום וניסה להקטין את חלקו. בסופו של עניין הוער שמדובר בצעיר בעל קשיים וצרכים רבים, אך בשל החזרתיות על העבירות וחומרתן, עמדותיו ושאר גורמי הסיכון שהם גבוהים, לא ניתן לקדם אופק שיקומי מחוץ לכלא. צוין שאם יוטל מאסר, יש לשקול במסגרת שב"ס עריכת שיקום.

דין:

19. הערכים החברתיים שנפגעו הם שמירה על שלום הציבור, ביטחון ורכוש. לאור המקום בו בוצעה העבירה שהיה אמור להיות מקום מוגן, הפגיעה בערכים הייתה משמעותית יחסית.

נראה שמדובר באירוע שתוכנן מראש, אם כי בהמשך "התגלגל".

20. חלקו של נאשם 2 על פי כתב האישום היה מלא, אם כי לא דומיננטי, ונראה שהאירוע הובל על ידי הנאשם 1.

21. נאשם 2 היה צריך לדעת את הפסול במעשיו ולהימנע מהם. בסופו של עניין לא נגרם נזק כבד, אם כי היה קיים פוטנציאל לכך.

22. מתחם הענישה נמצא בין 12 - 40 חודשי מאסר בפועל. בתוך המתחם יש להתחשב בהודאתו המוקדמת של הנאשם 2 ולקחת האחריות שיש בכך. לחובתו עבר פלילי קודם וחזרתיות על דפוס התנהגות פסולה. כמו כן יש להתחשב ברקע המשפחתי הבעייתי שתואר בתסקיר.

23. מכל האמור הנני מטיל על נאשם 2 ענישה כדלקמן:

- 24 חודשי מאסר בפועל שמתקופה זו תנוכה תקופת המאסר מיום 20.7.24.

- מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, שיופעל במידה והנאשם יבצע את העבירה בה הוא הורשע או עבירת אלימות אחרת מסוג פשע;

- המאסר על תנאי בתיק 18-01-53839 בן 9 חודשים, יופעל מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר.

זכות ערעור תוך 45 יום הודעה לנאשם.

ניתן היום, כ"ז אדר תשפ"א, 11 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.